

OKRESNÁ PROKURATÚRA SKALICA

Ružová 2, 909 01 Skalica

Pv 345/24/2206-18

v Skalici, dňa 09. apríla 2026

UZNESENIE

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Skalici, v trestnej veci vedenej proti obvinenému XXX pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona účinného odo dňa 06.08.2024 a iné takto rozhodol:

I.

Podľa § 215 ods. 1 písm. h) Tr. poriadku s poukazom na § 214 ods. 1 zákona č. 40/1961 Zb. Trestný zákona účinného do 31.12.2004 zastavujem trestné stíhanie

obvineného:

XXX,

nar. XXX, trvale bytom: XXX, Slovensko, adresa na doručovanie písomností: XXX, **zastúpený ustanoveným obhajcom: XXX**

v bode A/

pre trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2004, na tom skutkovom základe, že:

ako otec maloletej XXX, si v mieste svojho trvalého bydliska v meste Holíč a na všetkých miestach, kde sa zdržiaval neplnil svoju vyživovaciu povinnosť i napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu v Skalici č. P 144/97-39 Sen 197/98 zo dňa 26.11.1998, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.01.1999 mu bola určená vyživovacia povinnosť a bolo mu nariadené prispievať na výživu vo výške 1200 Sk (39,83 eur) mesačne s účinnosťou od 12.01.1997 k rukám matky XXX, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred, spolu s čiastkou 300 Sk (9,96 eur) ako nedoplatok za obdobie od 12.01.1997 do 30.11.1998, a túto povinnosť si neplnil od mesiaca apríl roku 2001 do 15.02.2002 a spôsobil dlh na výživnom vo výške 15000 Sk (497,91 eur),

v bode B/

pre trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2004, na tom skutkovom základe, že:

ako otec maloletej XXX, si v mieste svojho trvalého bydliska v meste Holíč a na všetkých miestach, kde sa zdržiaval neplnil vyživovaciu povinnosť i napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu v Skalici č. P 144/97-39 Sen 197/98 zo dňa 26.11.1998, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.01.1999 mu bola určená vyživovacia povinnosť a bolo mu nariadené prispievať na výživu vo výške 1200 Sk (39,83 eur)

mesačne s účinnosťou od 12.01.1997 k rukám matky XXX, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred, čím za obdobie od 01.01.2002 do 18.02.2003 spôsobil dlh na výživnom vo výške 16800 Sk (557,66 eur),

v bode C/

pre trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2004, na tom skutkovom základe, že:

ako otec maloletej XXX, si v mieste svojho trvalého bydliska v meste Holíč a na všetkých miestach, kde sa zdržiaval neplnil vyživovaciu povinnosť i napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu v Skalici č. P 144/97-39 Sen 197/98 zo dňa 26.11.1998, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.01.1999 mu bola určená vyživovacia povinnosť a bolo mu nariadené prispievať na výživu vo výške 1200 Sk (39,83 eur) mesačne s účinnosťou od 12.01.1997 k rukám matky XXX, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred, čím za mesiace február, marec, november roku 2003 spôsobil dlh na výživnom vo výške 3600 Sk (119,50 eur),

v bode D/

pre trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2004, na tom skutkovom základe, že:

ako otec maloletej XXX, si v mieste svojho trvalého bydliska v meste Holíč a na všetkých miestach, kde sa zdržiaval neplnil vyživovaciu povinnosť i napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu v Skalici č. P 144/97-39 Sen 197/98 zo dňa 26.11.1998, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.01.1999 mu bola určená vyživovacia povinnosť a bolo mu nariadené prispievať na výživu vo výške 1200 Sk (39,83 eur) mesačne s účinnosťou od 12.01.1997 k rukám matky XXX, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred, pričom si túto vyživovaciu povinnosť riadne neplnil a za obdobie od 01.12.2003 do 30.08.2004 spôsobil dlh na výživnom vo výške 10800 Sk (358,49 eur),

pretože zanikla trestnosť činov

II.

Podľa § 215 ods. 1 písm. h) Tr. poriadku s poukazom na § 214 ods. 1, ods. 2 zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákona účinného od 01.01.2005 zastavujem trestné stíhanie

obvineného:

XXX,

nar. XXX, trvale bytom: XXX, Slovensko, adresa na doručovanie písomností: XXX, **zastúpený ustanoveným obhajcom: XXX**

pre trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného od 01.01.2005, na tom skutkovom základe, že:

ako otec maloletej XXX, si v mieste svojho trvalého bydliska v meste Holíč a na všetkých miestach, kde sa zdržiaval neplnil vyživovaciu povinnosť i napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu v Skalici č. P 144/97-39 Sen 197/98 zo dňa 26.11.1998, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.01.1999 mu bola určená vyživovacia povinnosť a bolo mu nariadené prispievať na výživu vo výške 1200 Sk (39,83 eur) mesačne s účinnosťou od 12.01.1997 k rukám matky XXX, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred, pričom si túto vyživovaciu povinnosť riadne neplnil a za obdobie od 01.09.2004 do 02.09.2005 mu vznikol dlh na výživnom vo výške 14400 Sk (478 eur),

pretože zanikla trestnosť činu.

III.

Podľa § 215 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku zastavujem trestné stíhanie

obvineného:

XXX,

nar. XXX, trvale bytom: XXX, Slovensko, adresa na doručovanie písomností: XXX, **zastúpený ustanoveným obhajcom: XXX**

trestný čin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2 k § 247 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného do 31.12.2005, na tom skutkovom základe, že:

dňa 05.08.2001 v čase o 19.00 hod. po vzájomnej dohode s XXX prišli na ulicu Školskú č. p. 3 k oploteniu areálu Slovenskej pošta š.p. Senica prevádzka Holíč, pričom XXX preskočil zo zadnej strany vonkajšie oplotenie areálu, po preskočení oplotenia sa dostal na dvor a tu k zaparkovanému dodávkovému motorovému vozidlu zn. Iveco TD 59.12, EČV: SE 853 AJ, žltej farby, pričom XXX tu nájdenou železnou tyčou rozbil sklenenú výplň okna na vozidle dverí spolujazdca a vzniknutým otvorom si rukou odistil uzamykací mechanizmus dverí a takto sa dostal do vnútra vozidla, odkiaľ z odkladacieho priestoru na dverách vodiča odcudzil puzdro s dokladmi a to osvedčenie od vozidla zn. Iveco, kartu na nákup PHM Slovnaft Benzinol, Bonus kartu, ďalej odcudzil panel z autorádia zn. Blaupunkt, ktorý je odnímateľný a 1ks spací vak žltej farby, nachádzajúci sa za sedadlom vodiča a z miesta činu odišiel prístupovou cestou a XXX po dohode vyliezol na strom a dával pozor, či niekto nejde a následne XXX všetky veci odovzdal XXX, čím uvedeným konaním spôsobili poškodenému XXX škodu odcudzením vecí vo výške 13.400,-Sk (444,80 eur) a škodu poškodením okienka spolujazdca dodávkového vozidla zn. Iveco vo výške 2.602,90 Sk (86,40 eur),

pretože je dostatočne odôvodnený záver, že skutok nespáchal obvinený.

IV.

Podľa § 215 ods. 1 písm. h) Tr. poriadku s poukazom na § 84 Trestného zákona účinného odo dňa 06.08.2024 zastavujem trestné stíhanie

obvineného:

XXX,

nar. XXX, trvale bytom: XXX, Slovensko, adresa na doručovanie písomností: XXX, **zastúpený ustanoveným obhajcom: XXX**

v bode A/

pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona účinného odo dňa 06.08.2024 na tom skutkovom základe, že:

v období od dňa 16.03.2006 do dňa 19.03.2006 v rámci hospitalizácie na chirurgickej klinike Fakultnej nemocnice Trnava, ul. A. Žarnova č. 11 ako osoba, ktorá nemala nárok na bezplatnú zdravotnú starostlivosť, uviedol ako svoje osobné údaje, údaje inej osoby, čím uviedol zdravotníckym zamestnancov Fakultnej nemocnice Trnava, ul. A. Žarnova č. 11 do omylu ohľadom jeho zdravotného poistného zabezpečenia, v dôsledku čoho mu bola poskytnutá zdravotná starostlivosť v celkovej hodnote 20 607 SK (684,03 eur), čím Fakultnej nemocnice Trnava, ul. A. Žarnova č. 11 spôsobil celkovú škodu vo výške 11 109 SK (368,75 eur),

v bode B/

pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona účinného odo dňa 06.08.2024 na tom skutkovom základe, že:

v období od dňa 22.11.2006 do dňa 24.11.2006 v rámci hospitalizácie na internej klinike Fakultnej nemocnice Trnava, ul. A. Žarnova č. 11 ako osoba, ktorá nemala nárok na bezplatnú zdravotnú starostlivosť, uviedol ako svoje osobné údaje, údaje inej osoby, čím uviedol zdravotníckym zamestnancov Fakultnej nemocnice Trnava, ul. A. Žarnova č. 11 do omylu ohľadom jeho zdravotného poistného zabezpečenia, v dôsledku čoho mu bola poskytnutá zdravotná starostlivosť v celkovej hodnote 20 607 SK (684,03 eur), čím Fakultnej nemocnice Trnava, ul. A. Žarnova č. 11 spôsobil celkovú škodu vo výške 20 607 SK (684,03 eur),

pretože zanikla trestnosť činov.

Odôvodnenie

Úvodom je nevyhnutné uviesť, že vo veci bolo trestné stíhanie vedené po veľmi dlhú dobu, a to z dôvodu, že trestné stíhanie muselo byť pre neprítomnosť (nezvestnosť) obvineného XXX dlhé roky prerušené.

Skutky v bode I. a II sú ohraničené začiatkom páchania v roku 1997 a ukončené v roku 2005, skutok v bode III. bol spáchaný v roku 2001 a skutky v bode IV. v roku 2006.

V nastolenej trestnej veci medzi spáchaním skutku a rozhodovaním o ňom došlo jednak k úplnej rekodifikácii Trestného zákona aj Trestného poriadku, ale tiež

k ďalším viacerým podstatným zmenám Trestného zákona. V súvislosti s uvedeným a s poukazom na § 2 ods. 1 aktuálne účinného Trestného zákona museli byť na skutky obvineného aplikované tie časové verzie Trestného zákona, ktoré sú pre obvineného najpriaznivejšie. Nakoľko v tomto prípade sa nerozhoduje o vine a treste obvineného, je možné v rámci jedného rozhodnutia (uznesenia) zohľadniť aj viaceré časové verzie Trestného zákona, ak sú pre obvineného priaznivejšie a nie je preto potrebné o celom merite veci rozhodnúť podľa (iba) jednej konkrétnej časovej verzie Trestného zákona. Zjednodušene povedané, pri každom skutku je možné (nevyhnutné) zohľadniť tú časovú verziu Trestného zákona, ktorá je pre obvineného najpriaznivejšia, pričom pri každom skutku to môže byť iná časová verzia Trestného zákona.

Pokiaľ ide o použitie Trestného poriadku použije sa vždy najaktuálnejšia právna úprava, a teda právna úprava účinná v čase rozhodovania (vydania tohto uznesenia).

K bodom I. a II. výrokovej časti uznesenia:

Pri oboch skutkoch ide v zásade o druhovo rovnaké konanie – trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., pričom rozdiely medzi jednotlivými skutkami sú dané iba rôznymi obdobiami neplatenia výživného. Všetky skutky v bodoch I. a II. sú obvinenému preukázané výpoveďou jeho dnes už dospelé dcéry XXX a tiež výpoveďou jej matky XXX, ktoré zhodne uviedli, že obvinený výživné (pre obdobie uvedené v skutkových vetách) neplatil. Obvinený sa tiež ku skutku v celom rozsahu priznal.

Z vykonaného dokazovania súčasne vyplynulo, že obvinený XXX naplnil všetky podmienky pre uplatnenie inštitútu účinnej ľútosti, keď jednak pri všetkých skutkoch v bode I. uhradil zameškané výživné matke dieťaťa XXX, resp. svojej dnes už dospelé dcére XXX. Uvedené osoby o tomto podali svedeckú výpoveď, kde zhodne potvrdili, že im všetko zameškané výživné obvinený uhradil.

Ďalej bolo zistené, že ÚPSVaR vyplácal matke dieťaťa (XXX) náhradné výživné za obdobie od apríla 2005 do septembra 2005 v celkovej výške 1200 Sk mesačne, čo dokopy za šesť mesiacov predstavuje sumu 7200 Sk (238,99 eur).

Od 01.01.2005 nadobudol účinnosť zákon č. 452/2004 Z. z. o náhradnom výživnom. Rovnako od 01.01.2005 došlo k novelizácii Trestného zákona č. 140/1961 Zb. a to v ustanovení § 214 ods. 2 v zmysle ktorého: *Ak úrad práce, sociálnych vecí a rodiny poskytne oprávnenému náhradné výživné podľa osobitného predpisu v plnej výške podľa rozhodnutia súdu o výživnom, trestnosť zanedbania povinnej výživy (§ 213) zaniká, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel úradu práce, sociálnych vecí a rodiny uhradil náhradu za poskytnuté náhradné výživné a penále skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.*

Následne s účinnosťou od 01.07.2008 došlo k zrušeniu zákona č. 452/2004 Z. z. o náhradnom výživnom, ktorý bol nahradený zákonom č. 201/2008 Z. z. o náhradnom výživnom a o zmene a doplnení zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Podľa § 16 ods. 3 naposledy cit. zákona

pohľadávka, ktorá vznikla z poskytnutého náhradného výživného do 30. júna 2008, sa vymáha podľa zákona účinného do 30. júna 2008.

Poskytnutím náhradného výživného nárok oprávnenej osoby (matky) na výživné prechádza na štát, a to do výšky poskytnutého náhradného výživného, čo má ten praktický dôsledok, že obvinený nemôže v prípade ak ÚPSVaR poskytol matke náhradné výživné, plnením matke s účinkami splnenia dlhu uhradiť zmeškané výživné pokryté náhradným výživným (Uznesenie NS SR, sp. zn. 2Tdo 22/2008 zo dňa 23.09.2008).

Z uvedeného dôvodu bolo vyžadované pre účinné uplatnenie účinnej ľútosti, aby poskytnuté náhradné výživné obvinený uhradil priamo ÚPSVaR-u. Obvinený túto skutočnosť preukázal poštovou poukázkou v prospech ÚPSVaR-u na sumu 239 eur.

Súčasne nebolo zistené, že by neplatenie výživného malo pre vyživovanú osobu trvalo nepriaznivé následky. XXX vypovedala, že životnú úroveň sa im podarilo udržať, aj keď len vďaka jej rodičom. O dcéru napriek absolútnemu nezáujmu jej otca (obvineného) bolo riadne postarané.

Nakoľko obvinený pre skutky I. a II. splnil všetky podmienky pre uplatnenie účinnej ľútosti. Bolo nevyhnutné jeho trestné stíhanie zastaviť, pretože obvinený si svoju vyživovaciu povinnosť dodatočne splnil v bodoch I. a II. tým, že zameškané výživné vyplatil k rukám svojej dcéry a v bode II. vyplatil aj poskytnuté náhradné výživné ÚPSVaR-u. Z tohto dôvodu trestná činnosť obvineného v bodoch I. a II. zanikla, a preto jeho trestné stíhanie v tejto časti musí byť zastavené.

Ako právna úprava, ktoré je pre obvineného najpriaznivejšia bola vyhodnotená práve právna úprava v čase spáchania jednotlivých skutkov. Ak by sa skutky obvineného posudzovali podľa novej právnej úpravy, na jeho skutky by sa muselo aplikovať aj ustanovenie § 122 ods. 13 Tr. zákona, v zmysle ktorého, *ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný, aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa také konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok; to neplatí, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207. V takom prípade ide o pokračovanie konania až do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa alebo pokiaľ sa súd druhého stupňa neodobral na záverečnú poradu.*

Podľa vyššie citovanej právnej úpravy, by potom skutky neplatenia výživného boli ukončené až ukončením vyživovacej povinnosti obvineného, ktorá nastala v mesiaci september roku 2019, kedy jeho dcéra ukončila strednú školu. Teda v takomto prípade by všetky skutky v bodoch I. a II. bolo potrebné vyhodnotiť ako neprestajné páchanie (jedného) skutku od roku 1997 až do september roku 2019, čo by bolo pre obvineného nevýhodnejšie, pretože pre uplatnenie inštitútu účinnej ľútosti by musel uhradiť výživné za celé takéto obdobie.

Podľa § 215 ods. 1 písm. h) Tr. poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak zanikla trestnosť činu.

Podľa § 214 ods. 1 zákona č. 40/1961 Zb. Trestný zákona účinného do 31.12.2004 trestnosť zanedbania povinnej výživy (§ 213) zaniká, ak trestný čin

nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

Podľa § 214 ods. 2 zákona č. 40/1961 Zb. Trestný zákona účinného od 01.01.2005, ak úrad práce, sociálnych vecí a rodiny poskytne oprávnenému náhradné výživné podľa osobitného predpisu v plnej výške podľa rozhodnutia súdu o výživnom, trestnosť zanedbania povinnej výživy (§ 213) zaniká, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel úradu práce, sociálnych vecí a rodiny uhradil náhradu za poskytnuté náhradné výživné a penále skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

Vzhľadom na vyššie uvedené bolo nevyhnutné rozhodnúť tak ako je uvedené vo výrokoch I. a II. tohto uznesenia.

K bodu III. výrokovvej časti uznesenia:

K tomuto skutku treba uviesť, že vo vyšetrovacom spise sa nenachádza žiaden dôkaz, ktorý by obvineného usvedčoval zo spáchania predmetného skutku. O tom, že sa skutok stal a je trestným činom (a bol by trestným činom aj v súčasnosti – podľa aktuálne účinnej právnej úpravy) nie je žiadnych pochyb, pričom za spáchanie tohto skutku bola iná osoba – XXX právoplatne odsúdená, a to Rozsudkom OS Senica, sp. zn. 1T 27/02 zo dňa 22.04.2002 právoplatným dňa 22.04.2002. V nastolenej trestnej veci je obvinený XXX trestne stíhaný za to, že sa na skutku s XXX mal podieľať ako spolupáchateľ (mal pri krádeži dávať pozor). Žiaden dôkaz však o tejto skutočnosti nesvedčí. Ani uznesenie o vznesení obvinenia zo dňa 13.08.2001 neobsahuje odkaz na žiaden dôkaz, ktorý by zakladal dôvodnosť trestného stíhania obvineného XXX. Obvinený spáchanie skutku celkom poprel a osoba, ktorá bola za tento skutok právoplatne odsúdená (XXX) zomrela a tak o tejto veci už nemôže podať svedeckú výpoveď.

V tomto prípade nemožno ani očakávať, že by po viac ako 25-tich rokoch od spáchania skutku bolo možné zabezpečiť akýkoľvek dôkaz proti obvinenému. Navyše takýto postup by bol celkom nevhodný, nakoľko, ak by sa aj dôkazy proti obvinenému pre skutok v bode III. našli, tento skutok by bol voči jeho osobe už dávno premlčaný.

Podľa § 215 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak je dostatočne odôvodnený záver, že skutok nespáchal obvinený.

Vzhľadom na vyššie uvedené bolo nevyhnutné rozhodnúť tak ako je uvedené vo výroku III. tohto uznesenia.

K bodu IV. výrokovvej časti uznesenia:

Vo vzťahu ku skutkom bod bodom IV. sa obvinený v celom rozsahu priznal. Uviedol, že v nemocnici poskytol údaje brata svojej frajerky, pretože sa bál, že ho v nemocnici neošetria.

V tomto prípade však Trestný zákon účinný od 06.08.2024 je pre obvineného priaznivejší, nakoľko podľa aktuálnej právnej úpravy sa pri prečine podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona vyžaduje spôsobenie škody presahujúcej sumu 700 eur.

Podľa § 125 ods. 1 veta prvá Tr. zákona účinného od 06.08.2024 škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 700 eur.

V prvom prípade (skutok A) obvinený spôsobil škodu 368,75 eur a v druhom prípade (skutok B) škodu vo výške 684,03 eur.

V oboch prípadoch škoda neprekročila hranicu 700 eur, a preto tieto skutky podľa aktuálne účinnej právnej úpravy nemôžu byť prečinom podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona. Sčítaniu vyššie uvedených škôd a posúdeniu oboch skutkov ako pokračovacieho trestného činu (§ 122 ods. 10 Tr. zákona) bráni jednak absencia jednotiaceho zámeru páchatel'a a tiež objektívna súvislosť v čase. Absencia jednotiaceho zámeru je vylúčená povahou veci, keďže obvinený navštívil nemocnicu vtedy, keď mal zdravotný problém. Teda pri skutku A nemohol už uvažovať (aspoň v hrubých črtách) o skutku B, pretože či bude v budúcnosti opäť potrebovať ošetrovanie v nemocnici je skutočnosťou nepredvídateľnou, ktorá nezávisí od ľudskej vôle. Objektívna súvislosť v čase nie je daná, a to pre časový odstup medzi jednotlivými skutkami (cca 8 mesiacov).

Podľa § 215 ods. 1 písm. h) Tr. poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak zanikla trestnosť činu.

Podľa § 84 Tr. zákona trestnosť činu, ktorý mal v čase spáchania znaky niektorého trestného činu uvedeného v osobitnej časti tohto zákona, zaniká, ak neskorší zákon ustanoví, že tento čin nie je trestným činom.

Vzhľadom na to, že oba skutky uvedené v bode IV. predmetného uznesenia podľa právnej úpravy účinnej od 06.08.2024 prestali byť trestnými činmi, je nevyhnutné trestné stíhanie obvineného aj v tejto časti zastaviť.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Ing. Timotej Baďo, PhD.
prokurátor